เรื่อง ตำนานบ้านสลกบาตร

The Office Of Academic Resource Information And Technology

รายละเอียด

เมื่อประมาณ 200 ปีเศษ ได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่ง อพยพมาจากทิศตะวันออก โดยมีล้อเกวียน วัว ควายเป็นพาหนะ เพื่อมาหาที่ทำกินและที่อยู่อาศัยในสมัยนั้น รวมกันประมาณ 7-8 ครอบครัว ประมาณ 20 กว่าคน เมื่อเดินทางมาถึงได้จอดล้อเกวียนเพื่อหยุดพักให้วัว ควายกินน้ำกินหญ้า และพักหุงหาอาหารกินกันที่ข้างคลอง ชายโนนและชายคลอง ซึ่งมีต้นตะเคียน ต้นขี้เหล็ก ต้นโพธิ์ ขึ้นอยู่บนโนนอย่างหนา มีคลองน้ำไหลอยู่ในโนน ผู้ที่อพยพมาเป็นสภาพพื้นที่ เกิดความพอใจว่าสภาพที่เห็นนี้พวกเขาสามารถที่จะบุกเบิกหักร้างถางพงเพื่อใช้เป็นที่ทำกินอยู่อยู่อาศัยได้ จึงได้ปรึกษาหารือกันและตกลงกันว่า จะยึดพื้นที่ผืนนี้เป็นที่ทำไร่ ทำนาและทำกินโดยแบ่งกันไม่ไกลกันนัก แบ่งไปเป็นสัดส่วน ในความสามารถของแต่ละครอบครัว เมื่ออยู่กันมาได้สัก 3-5 ปี ก็ได้มีพระธุดงค์รูปหนึ่ง ซึ่งชาวบ้านเห็นว่าเป็นพระอาวุโสน่าเลื่อมใส จึงเกิดศรัทธา จึงนิมนต์ให้ท่านได้ปักกลดจำวัดที่โนนสักคืนเพื่อจะได้ถวายอาหาร รับศีลรับพรกัน ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ยังมิเคยได้พบพระพบเจ้ากันเลย พระท่านก็ไม่ขัดข้อง รับนิมนต์จากชาวบ้านปักกรดจำวัดที่ชายโนนใกล้ๆ บ้าน

พอตกกลางคืนหัวหน้าหมู่บ้านก็พากันมานิมนต์พระท่านแสดงธรรมะให้ทุกคนฟัง ชาวบ้านก็มีความปิติยินดีเป็นอย่างมาก และก่อนจะกลับก็ได้นิมนต์พระว่าในตอนเช้ารุ่งขึ้นพวกเขาจะนำข้าวปลาอาหารหว่านคาว มาถวายในท่านตามที่มีอยู่ เมื่อถึงเวลาตอนเช้าชาวบ้านก็พากันทำอาหารคาวหวานมาทำบุญกัน และหลังจากถวายอาหารเสร็จพระก็ได้ให้ศรีให้พรจนเรียบร้อย พระธุดงค์ท่านก็อำลาญาติโยมชาวบ้านธุดงค์ต่อไปทางทิศตะวันออก เมื่อพระได้เดินทางออกไปไม่นานเท่าไรชาวบ้านก็ได้เหลือบไปเห็นสลกบาตร (ที่ห่อหุ้มบาตรเป็นสายสะพาย) วางอยู่บนพุ่มไม้ ชาวบ้านจึงรีบไปหยิบเอามาและรีบติดตามพระธุดงค์ไป เพื่อจะได้มอบให้ท่าน จึงแบ่งกันเป็น 2 พวก พวกหนึ่งตามรอยท่านไปทันพระที่โนนแห่งหนึ่ง ปัจจุบัน เรียก "โนนทัน" พวกที่ตามพระอีกพวกหนึ่งไปสลักพระที่หนองน้ำแห่งหนึ่งเข้าใจว่าพระท่านต้องไปพักที่หนองน้ำดังกล่าว เมื่อไปพบพระกันที่หนองน้ำชาวบ้านก็มอบสลกบาตรให้ท่าน และท่านก็ขอบใจชาวบ้าน และกล่าวว่าอาตมาจะขอตั้งชื่อบ้านและชื่อหนองน้ำให้ด้วยเลย หนองที่อยู่และพบกันนี้ ตั้งชื่อให้ว่า (ชื่อวังสลักพระ) โดยที่พวกโยมตามมาทัน ชื่อว่าโนนทัน หมู่บ้านที่อาตมาปักกรดจำวัดเมื่อคืนที่ลืมสลกบาตรไว้ ให้ชื่อว่าบ้านสลกบาตร จึงเรียกกันมาถึงทุกวันนี้

คำสำคัญ : บ้านสลกบาตร

ที่มา : ประวัติอำเภอขาณุวรลักบุรี จังหวัดกำแพงเพชร. (2547). กำแพงเพชร : โรงพิมพ์ศรีสวัสดิ์การพิมพ์.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2019-09-05

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1236&code_db=610006&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology